

8 de març – Manifest unitari de l'esquerra independentista: Cap a la vaga de totes!

ESQUERRA INDEPENDENTISTA :: 06/03/2015

Com cada any, el 8 de març, tornem a omplir els carrers i les places per visibilitzar la realitat social i personal que les dones vivim arreu del món

Com cada any, el 8 de març, tornem a omplir els carrers i les places per visibilitzar la realitat social i personal que les dones vivim arreu del món. És necessari, i més en aquest període de crisi econòmica, social i política, recordar i cridar al món l'exploació, l'opressió i la discriminació extraordinàries que patim les dones, pel simple fet de ser dones. A casa nostra l'any 2015 les dones continuem sent discriminades i oprimides en molts àmbits de les nostres vides.

Som discriminades en un mercat laboral on acaparem el gruix dels contractes a temps parcial, en els sectors més precaris i cobrem un 20% menys de salari. Som discriminades en l'atur on l'impacte dels baixos salaris, dels mini-contractes minvem l'accés a prestacions d'atur.

Estem oprimides a través de les polítiques neoliberals de privatització i la retallada de serveis públics i serveis socials, perpetuant que siguem les dones les que continuem assumim les tasques de cures. La criança i el manteniment quotidià de la vida continua sent una tasca femenina, i per tant, existeix també una responsabilitat dels homes en la criança i les cures, que porti a una corresponsabilitat real.

Som discriminades en la jubilació on, després d'una vida plena de treball assalariat i domèstic, ni tan sols tenim cobertes les necessitats bàsiques. Amb l'augment de les jornades laborals que boicoteja la conciliació familiar i personal igualitàries.

Estem oprimides per unes lleis que ens prohibeixen ser mares com i quan volem amb plena sobirania sobre els nostres cossos: condicionant-nos a no poder triar l'opció d'un avortament lliure i gratuït. Impedint-nos tenir reproducció assistida en la sanitat pública si som lesbianes, o no tenim parella i si no ho podem pagar, qüestionant-nos si als 16 anys som adultes per poder avortar però no per casar-nos. Som discriminades per expressar la nostra sexualitat, si aquesta no encaixa en la heteronormativitat: volem viure i estimar lliurement com a lesbianes, transsexuals o transgènere.

Per si nos fos suficient, també estem oprimides per la violència que s'exerceix sobre el nostre cos i les nostres vides a través de la publicitat i la societat. Totes les dones patim assetjaments verbals i/o sexuals en algun moment de la nostra vida: a la família, a l'escola, a la feina, a les relacions afectives. I moltes de nosaltres som assassinades en un feminicidi quotidià a mans de les nostres parelles i ex-parelles sense que hi hagi una resposta per part de les institucions públiques.

El caràcter pervers de les lleis capitalistes i patriarcals que ens sotmeten es veu clarament amb la llei d'estrangeria que condemna les dones migrades a la dependència, la submissió i l'explotació, sense drets polítics plens; limitant l'accés a la sanitat pública únicament a la seva condició de productores de noves treballadores, quan estan embarassades i la violència quotidiana de ser detingudes i tancades a Centres d'Internament d'Estrangers per haver comès una 'falta administrativa'.

Però el 8 de març també sortim al carrer per expressar la necessitat de canvi i mostrar l'empenta que el moviment feminista està tenint arreu del món. Per qüestionar el sistema capitalista-patriarcal que ens vol fer creure que la "igualtat formal" representa la "igualtat real". Per fer entendre a la societat que el moviment feminista representa un canvi polític i social on les persones, el medi ambient i els pobles siguin el centre de la vida.

I per aconseguir aquest canvi real de les estructures i les consciències les dones ja hem començat a organitzar-nos i a actuar en comitès de vaga a diferents pobles i viles dels Països Catalans per fer veure que si les dones diem prou, el món s'acaba. Perquè així com hem sostingut el món amb els nostres treballs ara el farem virar del seu eix, per posar al centre la vida en lloc del benefici i el mercat. Perquè necessitem una vaga general, indefinida, social, de consum i que impliqui a totes les persones, una Vaga de Totes!

Sortim al carrer també per exigir al parlament una llei digna en drets sexuals i reproductius per a totes les dones del país. I per recordar que les lleis no n'hi ha prou en fer-les, sinó que cal aplicar-les i assegurar-ne el seu desenvolupament. Les dones estem en peu de guerra contra les contrareformes de la llei de l'avortament del govern espanyol. Tenim dret al propi cos, joves i grans.

Sortim per recordar també les resistències arreu del món, com les dones de Kobane al Kurdistan que combaten contra una mentalitat que denigra les dones i perpetra una violència extrema contra elles. Les milícies de dones kurdes estan lluitant per la defensa de la humanitat i del poble Kurd i són un símbol de revolució feminista.

I és en aquestes línies en les quals hem de continuar treballant. Sortir als carrers. Pressionar per a que les lleis es desenvolupin i es dotin dels recursos necessaris per fer-les reals. Apropiar-nos dels espais públics, visibilitzant i denunciant les injustícies que continuem patint. Realitzar actes personals i col·lectius que representen l'empoderament de les dones a tots els àmbits de les nostres vides.

El 8 de març també sortim per recordar que estem vivint moments generals de descontent polític, d'escepticisme i de noves propostes per aconseguir radicalitzar la democràcia. Aquestes noves formes i sumes de l'esquerra més radical han de tenir en compte la constant demanda del moviment feminista i incorporar la mirada del feminisme en totes les accions i actuacions. Les noves i velles pràctiques polítiques i els actuals discursos han d'assumir, d'una vegada per totes, que la revolució serà amb les dones o no serà, que la revolució serà feminista o no serà.